Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

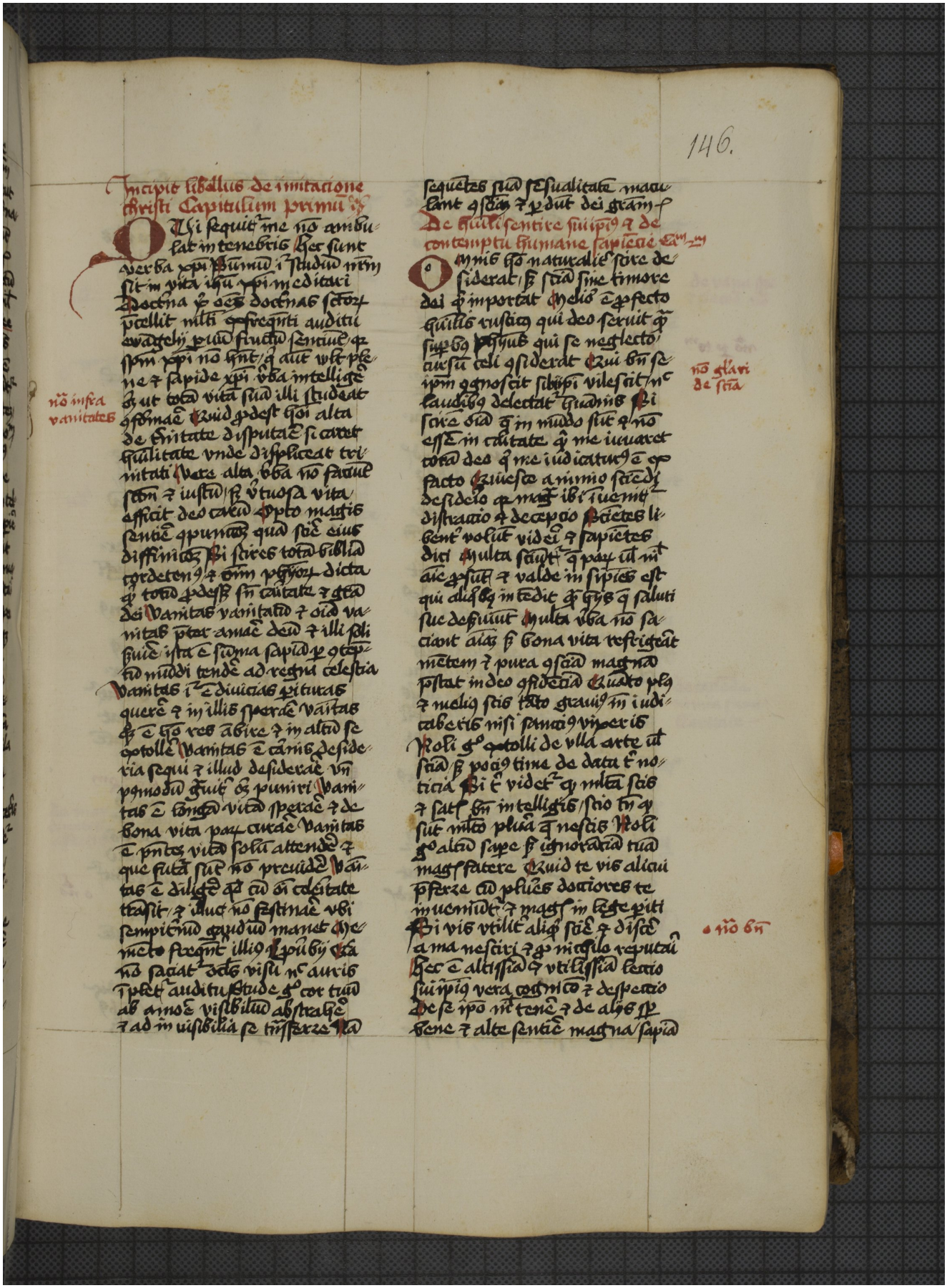

146.

Incipit libellus de imitacione christi Capitulum primum

Qui sequit me non ambulat in tenebris Hec sunt verba xpi quibus admonemur ut studium nrm sit in vita ihu xpi meditari doctrina eius omnes doctrinas sanctorum precellit multi quotiens auditis evangeliis parum fructum sentiunt quia spm xpi non habent quicumque autem volunt plene et sapide xpi verba intelligere et ut totum vita sua illi studeat conformare quid prodest tibi alta de trinitate disputare si carens humilitate vnde displiceat trinitati Vere alta verba non faciunt sanctum et iustum sed virtuosa vita efficit deum carum Optio magis sentire compunctionem quam scire eius diffinitionem Si scires totam biblia cordetenus et omnium philosophorum dicta quid totum prodesset sine caritate et gratia dei Vanitas vanitatum et omnia vanitas preter amare deum et illi soli seruire ista est summa sapiencia per contemptum mundi tendere ad regnum celestia Vanitas est diuicias perituras querere et in illis speraere Vanitas est honores ambire et in altum se extollere Vanitas est carnis desideria sequi et illud desiderare vnde postmodum iuste oporteat punire Vanitas est longam vitam sperare et de bona vita parum curare Vanitas est primam vitam solum attendere et que futura sunt non prouidere Vanitas est diligere quod cito et celeritate transit et illuc non festinare vbi sempiternum gaudium manet Hec multa sequentur illi quibus ita non placuerit oculis visum nec auris pleni auditu Studeamus cor tuum ab amore visibilium abstrahere et ad inuisibilia se transferre Nam

non infra vanitates

sequentes suam sensualitatem maculant et suam et proximi deum gram-

De humili sentire sui ipsum et de contemptu humane sapiencie Capitulum secundum

Omnis homo naturaliter scire desiderat sed quid sine timore dei cui importat Melius est profecto humilis rusticus qui deo seruit quam superbus philosophus qui se neglecto cursu celi considerat Qui bene se ipsum agnoscit sibi ipsi vilescit nec laudibus delectatur Laudem hominis si scire deum quid in mundo sit et non esset in caritate qui me iuuaret coram deo quem me iudicaturum est quasi facto Quiescere animo sed desideria quam maxime ibi inuenimus distractio et decepcio Quietes libenter volunt videri et sapientes dici Multa audiuntur quam parum iuuant aliquem qui sunt valde insipiens est qui aliquem in tedit quam bonum quam saluti sue deseruiunt Multa verba non saciant alias sed bona vita refrigerat mentem et pura conscientia magnam prestat in deo confidentiam Quanto plus et melius scis tanto gracius in iudicaberis nisi sanctius vixeris Noli gaudere nolli de vlla arte iactare sed potius time de data tibi noticia Si tibi videtur quod multa scis et satis bene intelligis scito tamen quia sunt multo plura quam nescis Noli gaudere alicui sapere sed ignorancia tua magis fatere Quid te vis alicui preferre cum plures doctiores te inueniunt et magis in lege periti Si vis vtilitatem aliquam scire et discere a ma nescire et pro nichilo reputari hec est altissima et vtilissima lectio sui ipsum vera cognicio et despectio de se ipso nil tenere et de alios sentire bene et alte sentire magna sapiencia

non glari de sua

non bene